

NYILATKOZAT*

Nem kétséges, hogy a magyar zenetudományi kutatásnak ma teljesen más lenne a hazai és nemzetközi megítélése, teljesítménye, arculata és beágyazottsága, ha a Bartók Archívum nem jött volna létre ifj. Bartók Béla önzetlen letéteményezése nyomán. Tény, hogy a Bartók hagyaték örököseinek cselekedeteit mindig Bartók életművének, művészetének minél szélesebb körű, minél mélyebb, valóságghű megismertetésére való törekvés vezérelte és vezérli mind a mai napig. Ennek köszönhetően tény, hogy hazai és nemzetközi viszonylatban is Bartók életműve és művészte mind a dokumentumok, mind a feltételek szempontjából az egyik legjobban kutatható a 20. századi zeneszerzői életművek között. Tény, hogy ennek elérésében a budapesti Bartók Archívum többször is jelentős és önzetlen segítséget, támogatást kapott Bartók Béla hagyatékának örököseitől. Tény, hogy több esetben ez a segítség nemcsak a Bartók Archívumot, hanem az egész Zenetudományi Intézetet, mint a magyarországi zenetudományi kutatások integrált szakmai központját segítette megmenteni súlyos következményekkel járó fenntartói és/vagy kormányzati, politikai döntésektől, intézkedésektől, ahogy az elmúlt egy esztendőben is döntő jelentőségű volt, hogy az új kutatóközponti székházba tervezett költöztetés kapcsán teljes támogatást kaptunk az intézet egyben tartása érdekében.

Valljuk, hogy a nemzetközi viszonylatban is számon tartott, megbecsült kutatóhely, a budapesti Bartók Archívum csak a letéti anyagok tulajdonosaival együttműködésben, szándékaik tiszteletben tartása mellett maradhat továbbra is színvonalas és nagy jelentőséggel bíró műhelye a hazai és a nemzetközi zenetudománynak, és segítheti elő a közös célt: Bartók Béla művészetének és életművének minél szélesebb körű, minél mélyebb megismertetését, hagyatékának ehhez méltó elhelyezését és kutathatóvá tételét.

Budapest, 2014. december 18.

Richter Pál s. k.
igazgató
MTA BTK ZTI

Vikárius László s. k.
osztályvezető
MTA BTK ZTI
Bartók Archívum

---

* Somfai László, a Magyar Zene folyóirat 2014/3. számában „Megnyitó helyett – ’a Zeneműtár első aranykora”” címmel közölt tanulmánya utolsó mondatának a Bartók-kutatásra vonatkozó részéhez.